

Posudek bakalářské práce

Autor, název, místo, vedoucí práce, rok, rozsah práce:

Eliška Skuhrovská, Učitelství rod Raisů, vedoucí práce PhDr. Jiří Hnilica, KDDD, PedF UK, 2014, 60 stran + přílohy.

Hodnotící kritéria

	<i>splňuje</i>	<i>splňuje z větší části</i>	<i>splňuje z menší části</i>	<i>nesplňuje</i>
Problematika a cíl práce jsou zformulovány a odpovídají zadání a názvu práce.	X			
Metody využití autorem jsou adekvátní vzhledem k cíli práce a tématu.		X		
Autor se opírá o relevantní prameny a literaturu.		X		
Struktura práce je vyvážená a logická.		X		
Zpracování vykazuje rysy originality a vlastního přínosu.		X		
Práce je prosta gramatických a stylistických chyb.		X		
Práce je psána kultivovaným odborným jazykem za použití správné terminologie.		X		
Autor správně cituje.	X			
Autor nic podstatného neopomenul (obsah, úvod, závěr, seznam pramenů použité literatury, anotace v češtině a cizím jazyce, rozsah odpovídá zadání).	X			

Celkové hodnocení (slovně)

Bakalářská práce Elišky Skuhrovské se zaměřuje na dějiny školství a učitelství, přičemž autorka postupovala ve své podstatě biografickou metodou a pozornost soustředila na pět osob „učitelského“ rodu Raisů. Upřít zájem k učitelským rodinám je snaha jistě přínosná, protože napomůže odhalit jak osobní vazby, tak zaměstnanecké strategie jedné z důležitých profesních skupin české společnosti.

Práce se skládá z pěti částí, jež jsou však zpracovány na rozdílné úrovni. V první kapitole se autorka věnuje obecnému vhledu do vzdělávacího systému a učitelské přípravy. Svůj výklad však zakládá pouze na dvou publikacích a nepodařilo se jí zpracovat než kompilaci obecně známých skutečností, stejně tak je tomu v případě kapitoly třetí, kdy se věnuje osobnosti Karla Václava Raise. Je jen škoda, že i v tomto případě zůstala u popisu obecně známých faktů. Práci by prospělo, kdyby právě v těchto místech využila Raisovu korespondenci. Stranou bohužel ponechala Raisovu beletrii.

Práce je rozhodně nejzajímavější (a zde i přínosná) ve chvíli, kdy se věnuje rozboru školního sešitu Jindřicha Raise. Podařilo se jí najít a upozornit na zajímavý pramen k dějinám metodiky dějepisu i postavení tohoto předmětu ve škole na přelomu 19. a 20. století. Na druhou stranu by bylo dobré věnovat rozboru tohoto materiálu větší pozornost. Také poslední kapitola opírající se o archivní výzkum obsahuje mnohé zajímavé jednotliviny, jejichž význam se však bohužel poněkud vytrácí v celku práce.

Souhrnem lze říci, že práce splňuje požadavky kladené na obdobný typ závěrečných prací a doporučuji ji k obhajobě.

Navržená známka **velmi dobře**

26srpna 2014

PhDr. Jiří Hnilica, Ph.D.